

Llei 24/2014, del 30 d'octubre, de plaques de matrícula personalitzada de vehicles

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 d'octubre del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 24/2014, del 30 d'octubre, de plaques de matrícula personalitzada de vehicles

Exposició de motius

Les plaques de matrícula en els vehicles tenen la funció d'identificar i individualitzar cada vehicle respecte als altres, amb una representació que acostuma a ser una combinació de caràcters alfanumèrics. Però alhora, la multiplicitat de formats, colors, símbols i anagrames ha fet que les plaques de matrícula siguin també una identificació del país emissor i una forma d'exportar la marca del país quan els vehicles circulen a l'estranger. La placa de matrícula és, doncs, un símbol propi dels estats sobirans.

A Andorra, les matrícules han evolucionat d'acord amb la imatge que des de l'Administració s'ha volgut donar a aquest identificatiu, i també per adaptar-se a l'evolució del parc automobilístic del país, que té una ràtio que s'apropa a un vehicle per habitant.

L'Ordinació del Consell General del 13 de maig de 1929 obligava a declarar tots els vehicles matriculats i per matricular. Al llarg d'aquests 85 anys, les plaques de matrícula han evolucionat en la forma i en el fons. Actualment, a banda de la placa de matrícula ordinària existeixen altres models de placa de matrícula en funció de les característiques i de l'ús dels vehicles, com les matrícules de ciclomotors, les temporals, les de vehicles de museus, les matrícules del cos diplomàtic, de caps de missió diplomàtica, d'administratius i de tècnics d'ambaixades i cos consular, les matrícules de "PROVA", les de motos de neu, les de vehicles especials i les de ginyes mecànics.

Fora de les nostres fronteres, cada país ha confeccionat els seus propis models de matrícula i la seva codificació. La Unió Europea ha homogeneïtzat les seves matrícules ordinàries, si bé existeixen en alguns països matrícules amb un grau de personalització més o menys elevat, com per exemple al Regne Unit i recentment a Bèlgica. Més enllà d'Europa, altres països com els Estats Units, Canadà o els Emirats Àrabs Units són també coneguts per aquesta pràctica.

Així doncs, la matrícula personalitzada és una forma diferent d'identificació del país, però també és una eina de recaptació, ateses les taxes derivades de la seva adquisició.

L'objecte de la Llei és regular l'adquisició de plaques de matrícula personalitzada per crear un nou servei públic que doni satisfacció a una demanda determinada de la societat.

La personalització consisteix en poder escollir les lletres i les xifres que componen la combinació de la matrícula, amb un mínim de dos caràcters i fins a un màxim de cinc, d'acord amb unes regles establertes i mantenint el disseny de la matrícula ordinària.

Amb l'adquisició d'una matrícula personalitzada, amb reserva prèvia i autorització del Govern, es confereix al seu titular la possibilitat de mantenir la propietat d'aquesta matrícula sense poder, però, comercialitzar-hi, vendre-la, cedir-la o donar-la, i havent-la de retornar en cas de baixa. El procediment de reserva previst és senzill i àgil, i els terminis de reserva i atribució de la matrícula personalitzada s'acoten a un mes per tràmit.

A més, tenint en compte que la reserva i l'atribució d'una matrícula personalitzada són un servei públic, la Llei regula les taxes per a la reserva, l'atribució i la tinença anual d'aquesta. Les taxes previstes comptabilitzen uns imports per fer accessibles algunes formes de personalització amb un interès limitat al seu sol·licitant i alhora preveuen un tractament exclusiu en el preu de certes matrícules que puguin tenir un interès i un atractiu elevat en general.

La Llei s'estructura en vuit capítols, 39 articles, dos disposicions addicionals i dos disposicions finals.

El capítol primer estableix les disposicions generals de la Llei, com ara el seu objecte, defineix els sol·licitants i els tipus de vehicles que poden circular amb matrícules personalitzades, i tracta sobre la competència per atorgar les reserves i les atribucions de les plaques de matrícula personalitzada, entre altres disposicions.

El capítol segon fixa les característiques de les plaques de matrícula personalitzada i les condicions que han de complir, prohibeix totes les mencions corresponents a signes d'Estat i limita certes combinacions que puguin referir-se a termes o expressions contraris a la Llei i l'ordre públic per tal que no puguin afectar la dignitat de les persones i la bona imatge del país.

El capítol tercer fixa els tràmits corresponents al procediment per a la reserva, l'atribució, la baixa o l'afectació a un altre vehicle de la matrícula personalitzada, així com el procediment a seguir en cas de canvi de propietari d'un vehicle amb placa personalitzada. A aquest efecte, la Llei estableix l'obligació del titular d'una placa de matrícula personalitzada de retornar la placa de matrícula ordinària a l'Automòbil Club d'Andorra si el vehicle es troba en circulació.

El capítol quart fixa el procediment sancionador, establint les infraccions i les sancions corresponents.

En aquesta Llei es determina la necessitat d'establir un marc tributari que gravi els diferents serveis prestats per l'Administració a l'obligat tributari que sol·liciti la reserva o l'atribució d'una placa de matrícula personalitzada, així com la tinença anual. Per aquest motiu, en els capítols cinquè, sisè i setè es fixa el marc legal d'àmbit tributari que regula les taxes que resulten aplicables en el procés de reserva, d'atribució i tinença de plaques de matrícula personalitzada. Es crea la taxa de reserva de placa de matrícula personalitzada, la taxa d'atribució de placa de matrícula personalitzada i la taxa de tinença anual de placa de matrícula personalitzada, respectivament.

El capítol vuitè estableix disposicions comunes aplicables a les taxes resultants d'aquesta Llei.

La disposició addicional primera preveu l'actualització de les taxes i la quantia de les sancions mitjançant la Llei del pressupost general.

La disposició addicional segona modifica l'article 145.7 de la Llei del Codi de la circulació que, fins ara, establia una total prohibició de trasllat de plaques de matrícula entre vehicles, per evitar una contradicció amb les disposicions d'aquesta Llei.

La disposició final primera preveu el desplegament normatiu de la Llei.

I finalment, la disposició final segona en fixa l'entrada en vigor.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Jà Estic Registrat